

og det af Flertallet stillede Forslag, som altsaa ikke gif saavidt som Mindretallets, som som Følge deraf ikke under Afstemning. Saameget mere har jeg troet det nu at være forsvarligt at give Thinget Leilighed til at votere over, om man ikke skulde kunne lade sig nøie med det mindre vidtgaende Skridt, som var bragt i Forslag af Udvalgets Flertal. Det vil ses, at det Forslag, jeg har til- ladt mig at stille, i alt Væsentligt er overensstem- mende med det af Udvalgets Flertal til 2den Be- handling stillede Forslag; der er kun den Forskjel, at jeg udtrykkelig har tilføiet, at Løgeundersøgelse ligeledes skal kunne finde Sted, naar det paagjel- dende Fruentimmer giver sit Samtykke dertil. Jeg betragter det vel som Noget, der følger af sig selv, at Løgeundersøgelse maatte være tilstedelig under den anførte Forudbetning; men jeg antager ikke, at det vil kunne være til nogen Skade udtrykkelig at udtale det, og jeg tror, at man vil erkende, at praktisk vil der netop ad denne Vej aabnes Udgang til en Løgeundersøgelse i de fleste Tilfælde, hvor der maatte siges at være Opfordring til at fore- tage en saadan. Jeg negter naturligvis ikke, at der kan foresælde Tilfælde, hvor det i og for sig kunde være ønskeligt, at det paagjældende Fruen- timmer blev undertastet en Løgeundersøgelse, uagtet hun protesterede imod en saadan, og uagtet det ikke var godtgjort, at hun drev Uttugt for Betaling, men jeg kan ikke fravige den Overbevisning, at Muligheden af Misligheder i saadanne Tilfælde ikke berettiger til paa dette Punkt, hvor der kun er Tale om Misianke, at tilføisette det Hensyn, der skyldes de paagjældende Individuer. Jeg skal gjentage, at jeg ikke betvivler, at den diskretionære Myndighed, som paa dette Punkt gives og maa gives Politiet, vil blive udøvet med al mulig Skjønsom- hed, og at der ikke er nogen Grund til at befrygte Misbrug; men jeg anser det for at være min Pligt gjentagende at gjøre opmærksom paa, at Misbrug dog ikke kunne anses for at være ude- luktede, og det forekommer mig, at det er Justits- ministerens Pligt at henlede den høitærede Folke- representations Opmærksomhed paa, at her virkelig er et Punkt, hvor man af Hensyn til det Offent- ligenes Larm, synes mig, at gaa noget vel vidt i at stille Individet blot for mulig Vilkaarlighed fra Politiets Side. Jeg beder derfor det høie Thing, idet jeg tror tilstrækkelig nu at have betegnet min Stilling, hvad dette Punkt angaar, velvillig endnu en Gang at ville overveje, om det ikke kunde finde sig tilfredsstillet ved det Forslag, som tidligere er blevet bragt i Forslag af Udvalgets Flertal og nu til denne tredie Behandling er bragt i Forslag af Justitsministeren. Jeg indrømmer villig, at det Forslag, som to ærede Medlemmer af Udvalget, nemlig de to Medlemmer, der ved anden Behand- ling udgjorde Mindretallet hvad dette Punkt angaar, nu have stillet, noget imødkommer den Betænkelig- hed, jeg har havt. Det er ganske vist, at Sagen ikke bliver fuldt saa farlig, naar det ikke opstilles

som en ubetinget Forudsætning i Loven, at de paa- gjældende Fruentimmer ved den omhandlede Leilig- hed nødvendig skulde underkastet Løgeundersøgelse. Der vindes Noget derved, at en human Politi- øvrighed kan undlade at fordre Løgeundersøgelse, naar saadan ikke af den anses for nødvendig. Forsaavidt paastjønner jeg det ærede Mindretals Imødekommen; men jeg negter ikke, at det Maal, jeg har for Øie, ikke fuldstændig bliver naaet ved det Forslag som det ærede Mindretal har stillet. Ogsaa under Forudbetning af dette Uendnings- forslags Vedtagelse aabnes der Mulighed for Vilkaarlighed. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale mit Forslag.

Ordføreren (Drenbøll): Jeg kan ikke Andet end være Justitsministeren taknemmelig for den Udtalelse, hvormed han sluttede. Det er mig kjært, at den ærede Minister erkjender det Uendnings- forslag, som er stillet af Mindretallet, for et Forsøg paa en Imødekommen mod den Betænkelighed, som har bænget den ærede Minister til at fremkomme med sit Uendningsforslag. Efter Udsagnet af de Forhandlinger, som fandt Sted ved Sagens anden Behandling er det naturligt, at Mindretallet ikke har kunnet fravige sin Anskuelse med Hensyn til det pmtvistede Punkt, og Mindretallet har ingen- lunde i de Grunde, som den Gang bleve anførte for det daværende Flertalsforslag, som nu er acce- pteret af Ministeren, kunnet finde tilstrækkelig An- ledning til at frasælde sit Forslag. Jeg skal i Dørigt ikke komme nærmere ind paa selve Argumen- tationen, da Sagen jo blev meget vidtløftig be- handlet under anden Behandling, og jeg haaber, at det den Gang fra Mindretallets Side blev klart udhævet, hvad det er, der staar imod hinanden: paa den ene Side den Mulighed, som den ærede Minister nylig omtalte, at der kan begaaes en Feil- tagelse og derved i enkelte Tilfælde tilføies et In- dividus personlige Følelse en Krænktelse, paa den anden Side Samfundets Interesse. — Inden jeg imidlertid overlader dette Spørgsmaal til Thingets Dom, maa jeg dog gjøre en Bemærkning. Naar nemlig den ærede Minister nævnte, at han ved sit Uendningsforslag udtrykkelig gif ind paa, at en Undersøgelse skulde være tilladt, forsaavidt ved- kommende Fruentimmer gav sit Samtykke dertil, og naar den ærede Minister dertil søiede, at denne Bestemmelse i Praxis i de fleste Tilfælde vilde give Udgang til at anstille denne Undersøgelse, saa indrømmer jeg vel, at det er rigtigt, men jeg kan dog ikke tilbageholde en meget væsentlig Be- mærkning. Jeg vil forudskikke, hvad jeg omtalte ved 2den Behandling, at her i Kjøbenhavn f. Ex. er der blevet undersøgt 4—500 Kvinder om Na- ret, hvoraf 30 Procent viste sig smittede. Saae vi nu Samtykke som Gjennemmel for en saadan Un- dersøgelse, da ville ganske vist de 70 Procent, som ikke seile Noget, sige Ja; men de 30 Procent, som ere smittede, ville sige Nei; saa jeg tror, at